

UOHSX00DA54G

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0020/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-08804/2020/321/HBa

Brno 17. března 2020

V řízení o rozkladu ze dne 27. 1. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž byl podán obviněným –

- **statutární město Ústí nad Labem**, IČO 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 1. 2020 č. j. ÚOHS-S0407/2019/VZ-01274/2020/533/SWa, vydanému ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, obviněným při zadávání veřejné zakázky „**Stavební úpravy objektu pro pečovatelskou službu Neštěmická 795/37, Krásné Březno**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, kdy „Výzva k podání nabídky na plnění podlimitní veřejné zakázky na stavební práce“ byla uveřejněna na profilu zadavatele (https://zakazky.usti-nad-labem.cz/contract_display_1021.html) dne 28. 8. 2019,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 1. 2020 č. j. ÚOHS-S0407/2019/VZ-01274/2020/533/SWa

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) vydal dne 14. 11. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0407/2019/VZ-30817/2019/533/AMe, kterým rozhodl, že se obviněný - statutární město Ústí nad Labem, IČO 00081531, se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem (dále jen „**obviněný**“ nebo též „**zadavatel**“) – dopustil přestupku podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) (výrok I příkazu), a současně obviněnému uložil za spáchání tohoto přestupku pokutu ve výši 25 000 Kč (výrok II příkazu). Příkaz byl obviněnému doručen dne 14. 11. 2019 a tímto dnem bylo podle ustanovení § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a ustanovením § 150 odst. 1 téhož právního předpisu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední. Proti vydanému příkazu podal obviněný dne 21. 11. 2019 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje.

II. Napadené rozhodnutí

2. V pokračujícím správním řízení vydal Úřad dne 13. 1. 2020 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0407/2019/VZ-01274/2020/533/SWa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I shledal obviněného vinným přestupkem podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona, kterého se obviněný dopustil tím, že při vyřizování námitek ze dne 27. 9. 2019 (dále jen „**námítky č. 2**“) podaných stěžovatelem – SIM stavby spol. s r.o., IČO 25460625, se sídlem Šaldova 218/3, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „**stěžovatel**“) – jež byly obviněnému doručeny dne 2. 10. 2019, postupoval v rozporu s ustanovením § 245 odst. 1 zákona, neboť se v odůvodnění rozhodnutí ze dne 15. 10. 2019 o námitkách stěžovatele (dále jen „**rozhodnutí o námitkách č. 2**“) podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách jmenovaného stěžovatele, čímž se odůvodnění rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Výrokem II uložil Úřad obviněnému za uvedený přestupek pokutu 25 000 Kč a výrokem III jej zavázal uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení.

3. Své rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že se obviněný v rozhodnutí o námitkách č. 2 podrobně nevyjádřil k námitce stěžovatele ohledně nesplnění podmínky profesní způsobilosti vybraného dodavatele, když dle výpisu z živnostenského rejstříku neměl vybraný dodavatel ke dni podání nabídky, tj. 16. 9. 2019, oprávnění k podnikání v rozsahu odpovídajícímu předmětu veřejné zakázky, tj. provádění staveb, jejich změn a odstraňování, a živnostenské oprávnění vybraného dodavatele bylo do živnostenského rejstříku zapsáno až dne 18. 9. 2019.

III. Rozklad obviněného

4. Napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 14. 1. 2020 a dne 27. 1. 2020 proti němu obviněný podal rozklad. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

5. Obviněný v podaném rozkladu napadá v první řadě řádné zjištění skutkového stavu. Má za to, že Úřad vychází z mylné interpretace skutečností, která má svou příčinu v nepřehledném skutkovém stavu. Svůj postup považuje obviněný za správný.
6. Obviněný namítá, že stěžovatel podal námitku proti zprávě o hodnocení ze dne 23. 9. 2019 (dále jen „**zpráva o hodnocení**“), proto dotazy stěžovatele, konkrétně námitky proti zprávě o hodnocení elektronických nabídek byly směřovány pouze na tento dokument. Proto obviněný neměl důvod sdělovat další informace, vyjadřoval se ke konkrétním dotazům stěžovatele obsaženým v konkrétním dokumentu (zprávě o hodnocení). Obviněný pak stěžovatele neinformoval i proto, že vyčkával výsledku řízení u Úřadu.
7. Dle obviněného se stěžovatel nechce ztotožnit s tvrzením obviněného, že dne 23. 9. 2019 vybral M. Bukovského z důvodů, které byly popsány v rozhodnutí zadavatele o námitkách ze dne 27. 9. 2019 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách č. 1**“), kterými reagoval na námitky stěžovatele ze dne 25. 9. 2019 (dále jen „**námitky č. 1**“), tedy že M. Bukovský splnil svou kvalifikaci prostřednictvím společníka J. Bukovského. Když se obviněný vyjadřoval k dotazům stěžovatele, na které stěžovatel odkazoval, tedy v době rozhodování o námitkách č. 1, nemohl vědět, že bude 3. 10. 2019 M. Bukovského žádat o doplnění podle § 46 zákona. V době, kdy obviněný vypořádával námitky č. 2, byla již věc u Úřadu, proto bylo na rozhodnutí Úřadu, jak věc posoudí.
8. Obviněný poukazuje na to, že bylo nadbytečné, aby v rozhodnutí o námitkách č. 2 stěžovateli popisoval své další kroky, neboť by to nevedlo k tomu, aby stěžovatel nepodal podnět k Úřadu. Stěžovatel dle obviněného hodlal zpochybňovat jakékoli kroky obviněného, jelikož nesouhlasil s výsledkem zadávacího řízení. Zadavatelé nemají dle obviněného s dodavateli rovné postavení. Na zadavatele jsou totiž kladeny extrémní nároky. V prostředí municipalit je dle obviněného utopistické zajišťovat administraci zakázek kvalifikovanými a specializovanými právníky.
9. Obviněný nesouhlasí s tím, že byl sankcionován za nevypořádání námitek č. 2, když stěžovatel podnětem k Úřadu napadl rozhodnutí o námitkách č. 1. To způsobuje zmatečnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
10. Obviněný namítá, že veškeré námitky proti svému postupu vyřídil. Jak v rozhodnutí o námitkách č. 1, kde vysvětloval, že M. Bukovský nemusel mít živnostenské oprávnění,

neboť to doložil jeho společník, stejně jako technickou kvalifikaci. Obviněný řádně vypořádal i námitky č. 2, kde stěžovatel napadal zprávu o hodnocení. Obviněný v rozhodnutí o námitkách č. 2 opakovaně vysvětloval, proč byl vybraným dodavatelem M. Bukovský. V tomto rozhodnutí znovu zopakoval, že o volbě rozhodl na základě prostých kopií, které byly zaslány v nabídce M. Bukovského. Obviněný odmítá, že by chtěl před stěžovatelem něco tajit. Pokud je však dotaz stěžovatele vztažen k tomu, proč obviněný ve zprávě o hodnocení rozhodl, jak rozhodl, bylo to na základě dokumentů zaslaných v nabídce M. Bukovského.

11. Obviněný poukazuje na přílišnou tvrdost zákona, kterou posvěcuje Úřad. Ten se dle obviněného staví vždy na stranu dodavatele, zatímco zadavatele pranýřuje. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, Úřad se ve věci neorientuje. Rozhodnutí mimo to přišlo v revizích, což je přinejmenším zvláštní, zvláště vytýká-li toto rozhodnutí formální chyby obviněnému.

Závěr rozkladu

12. Obviněný navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a správní řízení zastaveno.

IV. Řízení o rozkladu

13. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož právního předpisu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem ve smyslu § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon o přestupkové odpovědnosti**“), přezkoumal správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí a správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v celém rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
15. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem na základě rozkladu přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu. Struktura odůvodnění rozhodnutí sleduje strukturu rozkladových námitek.

V. K námitkám rozkladu

Ke zjištěnému skutkovému stavu

16. Obviněný ve svém rozkladu opakovaně namítá, že Úřad nesprávně zjistil skutkový stav, respektive se v něm neorientuje.
17. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 25. 9. 2019 doručil stěžovatel obviněnému námitky č. 1. Námitky č. 1 směřovaly proti výběru nejhodnější nabídky dle ustanovení § 110 zákona. Dle stěžovatele nemohl dodavatel M. Bukovský splnit zadavatelem požadovanou profesní způsobilost, protože v den podání nabídky tj. 16. 9. 2019 neměl oprávnění k podnikání v oboru požadované živnosti - provádění staveb, jejich změn a odstraňování. Dále namítal, že

nemohl doložit ani seznam stavebních prací včetně osvědčení objednatele o jejich řádném poskytnutí a dokončení, když neměl oprávnění je provádět. Stěžovatel se proto domáhal vyloučení tohoto uchazeče pro nesplnění kvalifikačních předpokladů v rozsahu požadovaném výzvou k podání nabídky ze dne 28. 8. 2019. Tyto námitky byly nazvány „*Námitka proti výběru nejvhodnější nabídky dle ustanovení § 110 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZZVZ)*“.

18. Obviněný o uvedených námitkách rozhodl rozhodnutím o námitkách č. 1 tak, že námitky odmítá, protože M. Bukovský podal nabídku do zadávacího řízení společně se svým společníkem J. Bukovským, který profesní kvalifikaci splnil, což prokázal předložením výpisu z živnostenského rejstříku. Dle výpisu byl oprávněn k provádění staveb, jejich změn a odstraňování od 30. 1. 2017 na dobu neurčitou. Zadavatel dále uvedl, že v případě společné účasti postupoval dle § 84 zákona, kdy postačuje, že kvalifikaci splní pouze jeden z dodavatelů. J. Bukovský předložil seznam 3 stavebních prací dle požadavku zadavatele, přičemž hodnota těchto plnění přesáhla limit 5 mil. Kč za jednotlivou zakázku.
19. Stěžovatel následně zaslal zadavateli dokument datovaný 27. 9. 2019 nazvaný „*Námitka proti Zprávě o hodnocení elektronických nabídek č. j. MMUL/PO/VZ/112181/2019/TinkA dle ustanovení § 110 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZZVZ)*“, tedy námitky č. 2. V tomto dokumentu uvedl, že podává námitku proti hodnocení elektronických nabídek, konkrétně proti bodu VII hodnocení nabídek. Své námitky č. 2 odůvodnil tím, že dodavatel M. Bukovský doložil své kvalifikační a profesní předpoklady prostřednictvím společníka J. Bukovského, který však má od 29. 8. 2019 do 31. 12. 2099 přerušeno provozování živnosti. Z tohoto důvodu nejsou kvalifikační ani profesní předpoklady dodavatele splněny. M. Bukovský neměl dle stěžovatele v den podání nabídky oprávnění k podnikání, a to získal až 18. 9. 2019 a nesplňuje tak ke dni podání nabídky podmínky profesní způsobilosti. Mimoto nemohl doložit provedení stavebních prací, protože neměl oprávnění je provádět.
20. V mezidobí mezi přijetím námitek č. 2 a rozhodnutím o nich, tedy dne 3. 10. 2019 se zadavatel obrátil na vybraného dodavatele M. Bukovského s tím, že zjistil, že živnostenské oprávnění J. Bukovského není platné, a žádal jej, aby doložil platný živnostenský list. Vybraný dodavatel jeho výzvě vyhověl ještě téhož dne a předložil výpis z živnostenského rejstříku s živnostenským oprávněním na provádění staveb, jejich změn a odstraňování vystavené od 18. 9. 2019 na dobu neurčitou.
21. O námitkách č. 2 rozhodl zadavatel rozhodnutím ze dne 15. 10. 2019 (tedy rozhodnutím o námitkách č. 2) tak, že je odmítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že M. Bukovský dne 18. a 19. 9. 2019 doložil čestné prohlášení J. Bukovského a smlouvu s osobou způsobilou. Zadavatel setrval na tom, že „*M. Bukovský nemusel mít živnostenské oprávnění, jelikož ho za něj splňoval J. Bukovský předloženým živnostenským oprávněním*“. Zadavatel se v rozhodnutí o námitkách č. 2 vyjádřil i k prokázání technické způsobilosti předložením seznamu stavebních prací ze strany vybraného dodavatele.
22. Z popsaného obsahu dokumentů jsem zjistil, že zadavatel vyhodnotil jako nejvýhodnější nabídku vybraného dodavatele M. Bukovského, kterou podal spolu se společníkem J. Bukovským. Při ověření splnění kvalifikace vybraného dodavatele zadavatel vycházel z toho, že vybraný dodavatel prokázal své oprávnění k provádění stavebních prací

prostřednictvím J. Bukovského, jehož kopie živnostenského oprávnění mu byla předložena. Námitkami č. 1 upozornil stěžovatel zadavatele, že vybraný dodavatel nesplňuje požadovanou kvalifikaci, neboť M. Bukovský nemá platné živnostenské oprávnění. Zadavatel námitky č. 1 odmítl, jelikož shledal, že kvalifikace je prokázána živnostenským oprávněním J. Bukovského. Na to reagoval stěžovatel námitkami č. 2, v nichž zadavateli sdělil, že J. Bukovský má od 29. 8. 2019 pozastaveno provozování živnosti.

23. Zadavatel k námitkám č. 2 de facto přihlédl a vyzval vybraného dodavatele, aby předložil platné živnostenské oprávnění a ten tak učinil předložením oprávnění vystaveného nově M. Bukovskému. Zadavatel pak námitky č. 2 nicméně odmítl s prakticky shodným odůvodněním jako námitky č. 1, tzn. s tím, že vybraný dodavatel předložil kopii živnostenského oprávnění J. Bukovského, čímž požadovanou kvalifikaci prokázal.
24. Porovnal jsem obsah spisu a z něj vyplývající skutečnosti s obsahem napadeného rozhodnutí, zejm. s jeho body 33 – 42 a dále se skutkovými východisky bodů 50 – 56 napadeného rozhodnutí a došel jsem k závěru, že se skutková zjištění, která ve věci učinil Úřad, nikterak neodchylují od obsahu spisu, jsou přesná, jednoznačná a nevykazují známky toho, že by se Úřad ve skutkovém ději neorientoval.
25. K námitkám stran skutkového stavu tedy uzavírám, že Úřad se pečlivě zabýval obsahem všech relevantních dokumentů a napadené rozhodnutí netrpí tím, že by zaměňoval obsah prvních a druhých námitek, jak je mu obviněným vytýkáno. Skutkový stav coby řádně zjištěný ob stojí.

K právnímu posouzení věci

26. Obviněný v rozkladu brojí proti tomu, že námitky č. 2 řádně vypořádal a kromě toho již bylo vypořádání těchto námitek nadbytečné, neboť zadavatel se řádně vypořádal již s námitkami č. 1 a stěžovatel podal před rozhodnutím o námitkách č. 2 již podnět k Úřadu, pročež zadavatel vyčkával výsledek přezkumu svého postupu stran námitek č. 1. V neposlední řadě byly námitky č. 2 svým názvem i úvodním odstavcem směřovány proti zprávě o hodnocení nabídek. Obviněný tak svou argumentací směřoval k tomuto dokumentu.
27. K uvedeným argumentům uvádím, že zadavatel byl při vypořádání námitek č. 2 povinen zabývat se věcně jejich obsahem. Z něj je zřejmé, že stěžovatel přináší zcela konkrétní argumenty, proč vybraný dodavatel neproказuje svou kvalifikaci. Profesi způsobilost dle stěžovatele nemohla být prokázána živnostenským listem J. Bukovského, protože ten měl provozování živnosti pozastaveno, ani živnostenským listem M. Bukovského s ohledem na to, že ten měl oprávnění pro výkon relevantní činnosti až od 18. 9. 2019.
28. Ačkoliv zadavatel námitky stěžovatele zjevně zohlednil (vyzval vybraného dodavatele k předložení živnostenského oprávnění), rozhodl o námitkách č. 2 tak, že je odmítl, protože M. Bukovský splňuje podmínky způsobilosti prostřednictvím J. Bukovského. Zadavatel tedy zcela setrval na důvodech, pro které odmítl námitky č. 1. Tyto důvody odmítnutí však neodpovídaly zjištěním zadavatele, nezakládaly se na skutečnosti a nerozptýlily v žádném případě pochybnosti, které stěžovatel o prokázání kvalifikace ze strany vybraného dodavatele v námitkách č. 2 předestřel.
29. Zadavatel v rozkladu i dříve ve svých podáních opakuje, že v rozhodnutí o námitkách č. 2 reagoval na to, že je stěžovatel vztáhl ke zprávě o hodnocení. Takováto obrana však nemůže

obstát. Každé jednání je třeba posuzovat dle jeho obsahu, je-li seznatelný (srov. § 555 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který dle judičiálních názorů – viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 113/2019 - 32 ze dne 25. 9. 2019 – lze mj. při výkladu právních jednání i při zadávání veřejných zakázek použít). Z obsahu námitek č. 2 bylo zcela zřejmé, co a proč je stěžovatelem zpochybňováno.

30. Pokud měl zadavatel, byť mlčky, kvalifikaci vybraného dodavatele za prokázanou oprávněním M. Bukovského, pak se rovněž nezabýval navazujícím argumentem námitek č. 2, a sice tím, že toto živnostenské oprávnění neexistovalo ke dni podání nabídky, a proto splnění podmínek profesní kvalifikace neprokazuje.
31. Nelze než souhlasit se závěry napadeného rozhodnutí v tom, že každý dodavatel má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení. Součástí tohoto práva je i právo na řádné vyřízení námitek, neboť tento institut slouží k tomu, aby zadavatel svůj postup vysvětlil a případně napravlil. Způsob, jakým se zadavatel k vyřízení námitek postaví, pak jednoznačně určuje i to, zda je subjekt podávající námitky nucen se obrátit na Úřad s podnětem či návrhem na přezkum úkonů zadavatele.
32. V posuzovaném případě je nutno podotknout, že se nejedná o věc hraniční. Nejde zde o rozhodování o tom, zda bylo vyjádření zadavatele k námitkám příliš obecné, či zda případně opomenutá námitka byla toliko okrajovou. V posuzovaném případě zadavatel na stěžejní námitku stěžovatele vůbec nereagoval, jelikož jej neseznámil s tím, jak vybraný dodavatel prokazuje svou kvalifikaci a proč zadavateli postačuje živnostenské oprávnění vystavené až po uplynutí lhůty pro podání nabídek. V daném případě tak skutečně nejsou pochyby o tom, že zadavatel povinnost rozhodnout o námitkách stěžovatele v souladu s § 245 zákona nesplnil.
33. Zadavatele nezbavuje odpovědnosti za nezákonné vypořádání námitek to, že stěžovatel již před vydáním rozhodnutí o námitkách č. 2 podal podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Podání podnětu nemá na probíhající zadávací řízení relevantní právní vliv. Rozhodně nelze považovat za nadbytečné, aby zadavatel v rozhodnutí o námitkách č. 2 řádně ozřejmil svůj postup a postoj ke kvalifikaci vybraného dodavatele, neboť ačkoliv stěžovatel již napadl podnětem vyřízení námitek č. 1, stále byl oprávněn zpochybnit podnětem či návrhem na zahájení řízení rozhodnutí o námitkách č. 2.
34. Irelevantní je rovněž rozkladová námitka, že zadavatel nemohl při rozhodnutí o námitkách č. 1 vědět, že bude vybraného dodavatele vyzývat k předložení živnostenského oprávnění. Způsob vyřízení námitek č. 1 není zadavateli dáván k tíži.
35. Zadavateli nelze přisvědčit ani v tom, že extrémním formálním požadavkům zákona a potažmo Úřadu nelze v podmínkách municipalit dostát. V posuzovaném případě není po zadavateli požadováno více než to, aby stran posouzení kvalifikace vybraného dodavatele sdělil stěžovateli k jeho námitkám reálné a pravdivé údaje.
36. Pokud obviněný argumentuje tím, že nepochybil, pokud akceptoval prokázání kvalifikace v prostých kopiích, pak to mu není kladeno za vinu a není to předmětem tohoto řízení. Z ustanovení § 122 zákona vyplývá, že originály prokázání kvalifikace postačuje předložit před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku a nemusí být obsahem nabídky.

K odchylce napadeného rozhodnutí od obsahu podnětu

37. Obviněný v rozkladu dále zpochybňuje oprávnění Úřadu vést řízení o pochybení při rozhodnutí o námitkách č. 2, jelikož podnět stěžovatele, který inicioval zahájení správního řízení, směřoval do rozhodnutí o námitkách č. 1.
38. Obdobnou námitkou obviněného se zabýval již Úřad v bodu 60 napadeného rozhodnutí. S jeho závěry se zcela ztotožňuji. V zásadě platí, že Úřad je vázán toliko rozsahem návrhu, je-li podán. Obecně totiž platí, že podáním návrhu – při splnění procesních podmínek – se zahajuje správní řízení, resp. navrhovatel má na zahájení správního řízení nárok. Naopak podnět je chápán jen jako jeden ze způsobů, jak se může Úřad dozvědět o případném pochybení zadavatele. Pokud Úřad získá pochybnosti o souladu konkrétního postupu se zákonem, je na správním uvážení Úřadu (s přihlédnutím k zásadě oficiality), zda správní řízení zahájí nebo nikoliv. Při zahájení správního řízení z moci úřední není nicméně omezen rozsahem podnětu, neboť to by vedlo k absurdnímu důsledku, kdy by Úřad nemohl stíhat jakkoli závažné pochybení zadavatele jen proto, že na něj nebyl podnětem upozorněn. Ještě absurdnějším důsledkem takto restriktivně chápaných účinků podnětu by pak byla možnost zadavatelů podat drobný podnět na sebe sama a zabránit tak jakémukoliv dalšímu přezkumu svého postupu.
39. K této rozkladové námitce proto uzavírám, že zahájení správního řízení z moci úřední není vymezeno podaným podnětem.

VI. Závěr

40. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v plném rozsahu a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích, protože jsou tak naplněny důvody pro potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.
41. V řešeném případě byla stěžejní otázkou, zda se obviněný řádně vypořádal s námitkami proti svému postupu. Ve věci bylo zjištěno, že obviněný se v rámci informací, které měl, vypořádal s prvními námitkami, které vůči svému postupu obdržel. Navazující námitky však již vypořádal formálně – namísto konkrétních námitek reagoval na to, že stěžovatel své námitky nazval námitkami proti zprávě o hodnocení. Proto obviněný setrval na své původní argumentaci, aniž by stěžovatele informoval, že na základě jeho námitek učinil kroky, které vedly k tomu, že byla kvalifikace vybraného dodavatele prokázána. Obviněný tak druhé námitky vypořádal způsobem (formálním) neodpovídajícím jejich věcnému významu, přičemž vědomě uváděl údaje, které již byly obsoletní. Takový způsob vypořádání námitek není možné akceptovat, neboť jde zcela proti smyslu tohoto institutu, jímž je mj. předejít pochybnostem o jednání zadavatele a zajistit transparentnost zadávacího řízení.
42. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody pro potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

statutární město Ústí nad Labem, Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy